

nji Sv. Kungoti zgodovinska igra »Žrtev spovedne molčečnosti« v petih dejanjih. Ljudstvo je dvorano popolnoma napolnilo ter z napeto pozornostjo sledilo ginljivi v srce segajoči igri. Ker je veliko ljudi, ki še te igre niso videli, se na splošno željo ista ponovi dne 4. maja ob treh popoldne v Prosvetnem domu. Domačini in sosedje, pridite; kaj takega še na našem odru niste videli. Naj se nikdo ne boji slabega vremena, ker za tako igro je vredno žrtvovati podplate. Torej na veselo svidenje dne 4. maja v Gornji Sv. Kungoti v Prosvetnem domu!

Sv. Rupert v Slov. goricah. Izobraževalno društvo pri Sv. Rupertu priredi v nedeljo, dne 4. maja veseloigro »Maks v škripcih« v prostorih nove šole. Začetek ob treh popoldan. — Vsled učiteljskih počinic se igra ni mogla vršiti na belo nedeljo. Igra je lepa, torej vai iskreno vabljeni! Odbor.

Sv. Jakob v Slov. goricah. Naše domače izobraževalno društvo priredi dne 4. maja — na prvo majniško nedeljo — na splošno željo igro »Miklova Zala«. Turke in naše ljube Korose iz davnih dni turških vpadov v naše kraje bomo takrat videli na našem odru. — Šaljivi srečolovi! — Nastopita tudi domači pevski in tamburaški zbor. Posebnih vabil se ne bo razpošiljalo in vabimo s tem vse domačine in sosedje. Začetek ob 15. uri. — Odbor.

Gornja Radgona. Kapelsko bralno društva je na velikonočni pondeljek z jako dobrim uspehom uprizorilo v Radencih igro: »Zmaga ljubezni«. Ker je igra vsestransko zadovoljila gledalce in je zelo poučljiva za sedanjí čas, se bo na splošno željo ponovila dne 4. maja tega leta po večernicah in sicer v posojilniških prostorih v Gornji Radgoni. Za obilno udeležbo se priporoča odbor kapelskega bralnega društva.

Ljutomer. Mariborski ljudski oder je pri nas gostoval na velikonočni pondeljek. Vprizoril je miraki »Trosila bom rože« z velikim uspehom. Redkokdaj ima človek priliko videti kaj takega. Na naših podeželskih odrh se slične stvari ne vprizarjajo, ker pač imamo zelo redke igralce, ki bi bili kos takim vlogam. Splošno, lahko rečemo, se naši igralci lažje uživajo v igre, ki so vzete iz kmetškega življenja. In to ni čudno, saj so sami vzrastli iz kmetških družin in zato še najbolj zadenejo kmečke značaje. Zato smo prav iz srca hvaležni ljudskemu odru, da se je potrudil na dolgo pot in nas razveselil s tako leno varizoritvijo. Naši igralci pa so tudi imeli priliko se nekaj naučiti.

Velika Nedelja. Dramatični odsek katoliškega bralnega društva »Mira« priredi v nedeljo, dne 4. maja popoldne ob treh v svoji društveni

dvorani lepo, zanimivo in podučljivo igro »Živa pokopana«. Vsi prijatelji lepih iger, pridite v nedeljo v našo dvorano v prav obilnem številu! Odbor.

Sv. Vid pri Ptujju. Naše prosvetno društvo priredi v nedeljo, dne 4. maja popoldne ob treh protestno zborovanje zoper preganjanje krščanstva v Rusiji. Na programu je predavanje s skioptičnimi slikami. Vstop prost, dobrovoljni prispevki so za Apostolstvo sv. Cirila in Metoda. Pričakujemo obilne udeležbe.

St. Janž pri Velcaju. Velikonočni pondeljek dne 21. aprila je Marijina družba v svrhu prispevkov za duhovno vajo, misijonski kongres v Ljubljani in v podporo sirotam priredila igro »Sv. Cita« v ponk otrokom in poslom. Sporod je bil zamišljen kot skromna domača prireditev, a prišlo je toliko sosedov, da nam je bilo žal, ker nismo mogli nuditi kaj boljšega. Prišel je k nam celo moški pevski zbor iz Dobrne ki je s svojim krasnim petjem prireditev povečal in povzdignil. Sodeloval je tudi domači mešani pevski zbor in šestilanski tamburaški zbor, ki jo pod vodstvom g. Rudolfa Štrava prvič hvalevredno nastopil z dvema komadoma. Dobrske dobro izšolane pevce želimo še večkrat slišati pri nas, prvi nastop tamburašev pa nas napolnjuje z uravičeno nado, da bodo s pridnostjo in vztrajnostjo čvrsto napredovali. Sedaj pa pripravljamo večjo ljudsko igro »Revček Andrejček«, in so vloge že v dobrih rokah, tako da bodo tudi razvajeni gledalci lahko prišli na svoj račun.

Sv. Jurij ob južni železnici. Dne 4. maja tega leta po večernicah se vrši v dvorani Katoliškega doma po Katoliškem prosvetnem društvu »Ruski dan«, proti preganjanju kristjanov. Predavanje s skioptičnimi slikami po gospodu profesorju iz Maribora.

DOPISI

Ojstrica nad Dravogradom. Po naši Ojstrici in sosednem Dravogradu krožijo razne nejasne govornice o nameravani blagoslovitvi takozvanih Treh križev. Da bi naši domačini, kakor tudi dobri nam sosedji bili v tem na jasnem, se čutim dolžnega, podati v tej zadevi sledeče pojasnilo: Trije križi na Poltnikovi ravni so poljsko znamenje, ki stoji ob cesti iz Dravograda na Košenjak, približno na pol poti v župniji Ojstrica. Slovesna blagoslovitev novih Treh križev, ki jih je oskrbel sedanji lastnik Poltnikove ravne, g. Rajko Grögl, s sv. mašo pod milim nebom bi se vršila dne 4. ma-

ja tega leta ali eno prihodnjih nedelj, ako to zadevo preč. Lav. kn. šk. ordinariat v Mariboru spozna za dovolj važno, da dovolj sveto mašo pod milim nebom. V tem slučaju bi se kratkoma nedeljska služba božja prenesla iz farne cerkve k pol ure oddaljenim Treh križem in bi se izvršilo to po domačem duhovniku, po domačih cerkvenih uslužbencih čisto mirno in spodobno v čast božjo in v spodbudo domačega ljudstva, seveda voljno, ta dan namesto v farni cerkvi pri Treh križih opraviti svojo nedeljsko pobožnost. Nikakor pa ta prireditev, vsaj v kolikor je to cerkvena zadeva, ni zamišljena v kako propagando ene ali druge stranke, enega ali drugega poyškega društva ali kaj sličnega. — Župnijski urad Ojstrica, dne 26. aprila 1930. Rudolf Kociper, župnijski upravitelj.

Vuzenica. Drugo nedeljo po Veliki noči, dne 4. maja bo na Kumu pri Vuzenici prvič romarski shod. Bodo tam tri svete maše — od Gorce naprej: ob desetih pridiga in slovesna sveta maša. Tudi bo od 8. ure dana prilika opraviti sveto spoved. Častilci Matere božje, pridite!

Sv. Anton na Pohorju. Tretjo nedeljo po Veliki noči, na praznik Varstva sv. Jožefa, to je 11. maja, je tukaj veliki shod. Ob tej priliki bo g. pomožni škof posvetil dva nova od zvonolivarne »Zvonoglas« v Mariboru vilita zvonova in blagoslovil 18 prenovljenih slik sv. Antona in njegovih čudežev. Ob pol šestih zjutraj tiha sveta maša, ob šestih pridiga in slovesna sveta maša, ob osmih slovesni shod, povelitev zvonov, blagoslovitev slik, pridiga, slovesna sveta maša za vse dobrotnike zvonov, darovanje okoli oltarja za zvonove in nato večernice. Častilci sv. Antona Padovanskega — velikega čudodelnika — od blizu in daleč iskreno vabljeni na to redko slovesnost! Prodajale se bodo tudi razglednice novih dveh zvonov v trajen spomin vsem darovalcem.

Kamnica pri Mariboru. Dne 24. aprila je zatisnil za vedno oči po dolgi in mučni bolezni v visoki starosti 80 let posestnik Jožef Lednik. Blagoslovoval je bil dolgoletni cerkveni ključar, občinski odbornik in sploh ena prvih osebnosti v kamniški župniji. Bil je dolgoleten naročnik Slovenskega Gospodarja. Pogreb se je vršil ob obilni udeležbi na belo nedeljo. Dobremu, obče spoštovanemu ter čistnemu slovenskemu možu oštani ohranjen med vsemi, ki so ga poznali, časten in hvaležen spomin!

Sv. Jurij ob Pesnici. Na veliki petek popoldne smo položili v grob najstarejšega, tukaj rojenega farana, Jožefa Skriner, po domače

Velika svetla solza veselja in poljub na usta ljubemu dečku je bil odgovor na ganljivo otroško pripovedovanje. Spregoviti srečna mati v tem trenutku ni mogla, a srčno je objela svojega pastorka, ter hvaležno pogledala k nebu; ta pogled je povedal več kakor mnogo besedi.

»Otrok,« reče vsa ginjena grofica, »jaz še ne spadam v nebesa, tega še nisem vredna. Tvoja prva mamica že prebiva v nebesih ter gotovo gleda na sinčka, ki dela drugi mamici toliko veselja. Stopiva, dragi Tonček,« pripomni grofica, »k cerkvi in moliva za tvojo rajno mamico.«

»Pa tudi za tebe, mamica,« poseže deček vmes ter se privije k njej, »da jaz imam mater, ki prosi za nas tam v nebesih, prav rad, a tebe imam še rajši.«

»V tem nimaš prav, moj dečko,« odvrne grofica, rahlo karajoč, »grofica Judita Forgaes je bila tvoja prava mati, jaz sem le tvoja druga mati.«

»Pa na ljubezni in zvestobi ravno tako bogata, kakor prva mati,« poseže vmes drug glas. Grofica se obrne ter se prijazno nasmehlja; nenadni prislušalec njenega pogovora z dečkom je stal za njima, njen soprog Erazem Tatenbah.

V oddaljenosti je stopal njegov sluga Bolta-

žar Ribl z lovskim plenom.

»Dobro došel, moj Ivan,« vzklikne grofica ter poda možu svojega srca belo roko, »dolgo ste pustili na se čakati, moj soprog,« pripomni, mali Anton pa je rahlo poljubil svojemu očetu roko.

»Oprostite, ljuba Ana,« prosi grof, »mi smo napravili daljši lov in smo pri tem zašli, zdaj pa hočemo v grad.«

Nato se obrne k svojemu sinčku ter reče: »Fantek, ali nimaš za očeta poljubčka, kakor si ga ravnokar dal svoji materi?«

Mali Anton zarudi ter se stegne, da poljubi očeta.

»Glejte, ljuba Ana,« reče ta smehljaje se, »dosegli ste s svojim ravnanjem, da vas moj sin v svojem srcu bolj čišla kot lastnega očeta in svojo mater, katero je komaj poznal, ko se je morala ločiti od njega.«

»Ivan,« odvrne grofica z rahlim očitkom, »če ne najdete velike ljubezni, katero iščete v srcu svojega otroka, je to pripisovati tej okolnosti, da ste prepogosto od doma.«

Grof spočetka nič ne reče na te besede, marveč vsede poleg grofice v travo.

»Nikakor ni prav,« reče ter prijazno pogladi njeno roko, »da vsakokrat, kadar sem pri vas,

Sie naročeni na list

 „NEDELJA“
 Izhaja vsak teden? prinaša vsakokratni nedeljski evanĝelij in razlago ter druge podučne vsebine, razen tega pa tudi lepo povest »Otroci naše ljube Gospe« in mišne zgodbice za deca. Stane mesečno 1,20 — Din (vseeno 21) — Din). Se danes si naročite Nedeljo po dopisnici na naslov:
 UPRAVA NEDELJE, MARIBOR, SLOVENSKOV TRG 20.

Ština. Zatisnil je trudne oči v 86. letu. Njegov oče Avguštin, po katerem so imenovali umrlega Ština, je bil 24 let cerkveni ključar ter je ovekovefen imenoma v od vojne preostalem, 1888 prelitem cerkvenem zvonu. Ština sam pa, ki je pohajal v domačo šolo in je še pomnil svoja dva učitelja, g. Spindlerja in g. Postružnika, je pod župnikom g. Divjakom, ki ga je krstil, opravljal v deški starosti službo cerkvenega strežnika, kakor je vobče tudi storil potem kot voznik veliko uslug domači cerkvi in položil krono vsemu z zelo znatnim darom za nove, lansko leto blagoslovljene zvonove. Vozaril pa je od 15. leta naprej do konca življenja, torej sedemdeset let. Sprva je vzdrževal osební, pozneje pa blagovni promet. Za mali denar je iz Maribora prinašal razno potrebno robo tukajšnjim ljudem. Sv. Jurij—Maribor in nazaj, to je bila njegova vedna in večna pot z vozom. Zato ga je tudi vse poznalo, posebno v Mariboru trgovci, ki so ga kot dobrega odjemalca kaj radi videli. Predno ga je smrt pobrala, so ga neki taki gospodi v Mariboru vjeli v fotografični aparat sedečega na vozu, medtem ko Štinetov konj obira svojo poldansko porcijo. Za javno gibanje in dnevne odmeve pa je imel Ština živo zanimanje; bil je dolgoleten naročnik na knjige družbe sv. Mohorja, prebiral je slovenske in nemške časopise. Le v zadnjem času je tožil, da mu oči več ne služijo. — Naj si oddahne mož poštenjak pod domačo grudo, duša pa uživaj mir božji!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Florijanov shod in zaobljubljene procesije k Sv. Trojici v Slov. goricah bodo letos v ponedeljek, dne 5. maja, ne v nedeljo. Počastimo sv. Florijana, da nas bo varoval časnega in večnega ognja!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Nek popotni Trojičan je šel pred kratkém po poti preko travnikov od Sv. Trojice k Sv. Lenartu. Bila je sicer cela pot močno blatna in mokra, vendar je šlo brez vseh nezd. Katastrofa bi pa kmalu nastala tik pred lenartskim trgov, kjer sta si dva posestnika postavila svoja čebelnjaka preblizu poti. Dve čebeli sta se namreč s prav peklenko silo začeli zaletavati v tega popotnika. In ako bi ne bil ta prav spreten in uren, bi ga čebeli pošteno opikali. Res bi bilo za nas Trojičane precej sitno, ako bi sicer prišli od Sv. Trojice z zdravimi udi, po lenartškem trgu bi pa morali okrog hoditi z zateklimi nosovi in opikanimi lici. Zato bi bilo vsekakor jako dobro in primerno, ko bi si ona posestnika postavila svoje čebelnjake bolj proč od poti, ker bodo tudi v tem slučaju ravno tako pridno čebele donšale v manje sladki med.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V torek, dne 13. tega meseca je umrla v Oseku prevžitkariča Ana Slaček v dobi 68 let. Blaga mamica je bila prijaznega značaja ter vsem dobrohotnega, vernega srca. Bila je vzorna članica ženske Marijine družbe že od njenega začetka. Rada je redno prejemala mesečno sveče zakramente ter se udeleževala stanovskih naukov. Trudila, skrbela in veliko je molila, da je svoje otroke vzgojila za Boga. Vestno se je ravnala po besedah blagopokojnega prečastitega g. župnika-mučenca Muršiča: »Mati, skrbite, da boste vse otroke za nebesa vzgojili. Odlikovala se je tudi po usmiljenosti do bolnih in revnih. Vešča v nabiranju zdravilnih zelišč je rada mnogim pomagala, tolažec jih s prirojeno milobo. Tudi revežu je rada darovala po svojih skromnih močeh. Dasiravno v gmotnem oziru ni imela baš prijetnega življenja, vendar si je v svoji neuklonljivi veri, v zaupanju in goreči ljubezni do Boga nabirala vekotrajnih zakladov za nebesa, kojih molji in rja ne snejo. — Draga mamica, počivaj v miru!

Sv. Vid pri Ptuj. Poročajo nam, da mislijo farani letos resno na popravo cerkve. G. Ivan Sojč nam dela dva lepa oltarja. Cerkev bo tudi na novo poslikana in preurejena pred oltarjem. Zadnja filmska predstava o Jurčkem prikazovanju je prinesla za cerkev čistih 300 Din. Upamo, da homo započeto delo opravili lepo, le Bog daj dobro žitno, vnsko in sadno letino!

Sv. Vid pri Ptuj. Higijenska razstava v našem Domu se je sijajno izkazala. Ves teden je bil Dom kar živ. Pet šol si je ogledalo razstavo in film o zdravju. Bilo je 700 otrok z 28 učitelji. Predavanj smo imeli šest. Predavali so gg. dr. Vrtovec, dr. Vrečko in g. Puhar. — Obe predavanji g. Puharja sta ostali za vedno v naših srcih. Posebno v nedeljo je bila dvorana do zadnjega kotička polna, saj ni bilo prostora niti za kino-aparat: celo oder je bil poln občinstva. Bil je to za nas teden zdravja — nekaj misijon za zdravje. Iz cele okolice so prihajali ljudje ogledat razstavo. Vsaga skupaj si je razstavo ogledalo okoli 5 tisoč oseb: zelo lepo število! Hvaležni smo iz srca oblasti, ki nam je omogočila to napravo, gospodom, ki so predavali in g. zaščitni sestri, ki je razkazovala. Vsa čast Prosvetnemu društvu, ki je priredilo razstavo. Zdaj smo še le hvaležni onim, ki so Dom postavili in omogočili lepe prireditve. Vsa čast jim in hvaležnost naša! — Na velikonočni ponedeljek smo v Domu gledali film o Jurčkem prikazovanju. Čisti dobiček je šel v popravo naše farne cerkve. Bog blagoslavlja naše delo!

Sv. Marjeta niže Ptuja. V nedeljo, dne 4. maja tega leta, v slučaju slabega vremena pa dne 11. maja ima domače prostovoljno gasilno društvo svojo majsko prireditev in sicer: plezanje na majsko drevo, tombolo in drugo. Tombolski dobitki, kakor vreča moka, plug, majsko drevo itd. so znaki, da bo veselica za one, ki bodo imeli srečo, zelo plodonosna. Ne zamudite prilike, ker sreča vas čaka le kratek čas na veselicnem prostoru g. Ivana Muhič. Čisti dobiček gre za nabavo službenih oblek. Zato se vabite k obilni udeležbi! Odbor.

Radomerje. Poslovil se je od nas najljubši prijatelj brat Janko iz Radomerja, ki smo ga vsi tako iskreno ljubili. Žalostna pesem zvonov nas je prepričala, da je Vsemogočni poklical svojega ženina ter ga presadil iz tega razburkanega sveta v nebeško domovino. Ne moremo se sprijazniti z mislijo, da si nas zapušil v daljnji Dalmaciji v vojaškem stanu ter v cvetu najlepših let. Preden si šel od doma, nisi slutil, da se ne povrne več, čeravno si se vesell velikonočnega dopusta. Toda tako je prišlo nebeškemu Vrtnarju, da si je presadil čisto dušo v svoj nebeški vrt, kjer je prejela nevenljivi venec za vas svoj trud in trpljenje. Vam pa, dragi starši, bratje in sestre, pa tudi nam prijateljem bodi v tolažbo tvoje lepe življenje in še lepša smrt!

Sv. Jurij ob Ščavnici. V noči od 21. na 22. aprila tega leta se je izvršil velik vlom v usnjarijo g. M. Dermota v Biserjanah. Vlomilci so vdrti skozi eno zadnjih oken in odnesli usnja v vrednosti več tisoč dinarjev. Predno so pa zlikovci odšli, so še natresli polno čevljarških klincev okrog hiše. Velika škoda, ki so jo povzročili ti nepoklicani uznoviči, bo precej pokrita z zavarovalnino. Upanje pa je, da bodo ti zlikovci kmalu padli v roke pravice, ki jih bo prav pošteno prišla za malopridne dolge prste.

Poljski pri Ptuj. Velikonočni prazniki so pač malekdaj okrašeni s tako lepo zeleno in cvetoto naravo, kakor so bili letošnji. Le žal, da je bilo na velikonočno soboto slabo vreme ter nam je radi tega morala ob vstajenju izostati prejšnja leta tako krasna procesija. Pač pa običajno streljanje ni izostalo. Le smolo so imeli nekateri fantje, ki jih je vstrelje stroge oblasti preprečilo streljanja zadelo neprijetno prasenečenje. Se razume, da je fantom vstrelje teh par strelcev žal njihovih prijubljenih pištol. Nikdo neče kratiti fantom njihovega veselja, ampak naj bo vse dostojno in pametno, ker za nastale nesreče vstrelje fantovske razmišljenosti in nepazljivosti nikdo rad ne odgovarja. Videli smo ob teh večerih da-

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike

so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, zavitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru, Koroška c. 6

začnete s staro pesmijo. Vi veste, draga soproga, kako vas čislam, in če že ne morem vsled drugih okoliščin bivati v vaši prijetni družbi, vendar ne smete misliti, da je grof Tatenbah še vedno tisti lahkomišljeni lahkoživec, kakor ga slikajo poredni jeziki, ko je bil še mlad.

»O, moj dragi prijatelj,« odvrne grofica nežno, »Ana Terezija Tatenbah pozna dobro srečo svojega soproga in tudi ve, da jo ljubi. Znano pa ji je tudi, in to čuti z žalostjo, da se skrivajo tuje osebe med soprogom in soprogo in da zaupa grof Tatenbah ljudem, ki tega niso vredni.«

»Ana,« reče grof skoraj nevoljen, »to je tista stara pesem, ki ste mi jo peli že tolikokrat. Jaz predobro vem, odkod prihajajo te pritožbe. So gotovi ljudje, ki vam pripovedujejo o omahljivosti ter poželenju po veselju. Jaz pa se hočem, kakor gotovo sem grof Erazem Tatenbah, teh ljudi že otresti.«

Proseč pogled grofice na malega Antona, stoječega poleg očeta, pouči grofa, da je spričo svojega sina dolžan spoštovanje, zato namigne svojemu slugi Riblu ter zaukaže:

»Pelji malega k cerkvi, kjer me čaka konj in voz, jaz pridem takoj z grofico.«

»Ne tako, moj soprog,« prosí grofica, »naš

Anton ne sme danes od nas, z njim bom šla k cerkvi, da se zahvaliva za veliko dobroto, ki jo je skzal Vsemogočni, da je moj soprog zopet ozdravel.«

Grof Tatenbah namigne slugi, da gre naprej. »Ana, reče grof, »razumem vas, vi ne marate mojega sluge Boltažarja in tudi ne dovolite, da bi spremljal mojega sina. Povejte Ana, kaj imate zoper tega človeka?«

»Nič,« odvrne grofica z resnim, skoraj boječim glasom, »nič, moj soprog. Priznam pa, da mi prilizovalno in zalezujoče obnašanje tega sluge, ki je vam, moj soprog, povsod za petami, kakor bi ne bil vaš sluga, ampak čuvaj, dela skoraj strah. Nekaj mi pravi, da prinese ta človek nesrečo v našo hišo.«

»Kaj si vse domišljujete, moja preveč skrbna soproga,« odvrne grof in se nasmeje, »rečem vam, da je ta človek eden od najbolj poštenih ljudi, ki so bili kedaj v našem gradu. On je zvest ter molči, kakor nobeden drugi; in ker smo mu naklonjeni in mu vse zaupamo, je pač naravno, da ga druga služinčad zavida ter sovraži. To razpoloženje je prodrlo tudi do moje soproge in se hočejo poslužiti vas, ker se ne upajo obrniti na mene, da bi odpustil zvestega služabnika.

Išč na okoli krasne in tako pomenljive krese, ki so žareli na čast vstalemu Zveličarju. Tako naše ljudstvo ob takih praznikih na zunanjo mogočno pokaže svojo vero. Ob teh lepih večerih se je tudi preštantanemu ubijatemu dihurju zahotelo sladkega kokošjega mesa, zato jo je primahal v Braclavsko faro k Tušovim in oblastno s svojo dvoročno šapo pomedel in odnesel iz kurnika lepo število dobro rejenih kokoši. Bržčas bo treba tudi tega, kokošim preprijaznega prijatelja prav pošteno prijeti in mu za vsikdar zagreniti prijetno kokoško pečenko.

Polenšak. Tik naše župnijske cerkve na cerkvenem prostoru se mogočno košati že gotovo več sto let stara krasna in tudi znamenita lipa. Tega naravnega krasu, ki daje ob času cveta mnogo dišečega zdravilnega cvetja in sladkega medu, ni mogel nekdo pustiti na miru: šel je in jo je na Veliko noč navrtal. Merodajni krogi naj poskrbijo, da bodo take znamenitosti dovolj zaščitene. Delo poškovalca pa vse ljudstvo obsoja. Vsak pameten človek bo gotovo rad v miru pustil tak krajevni kras.

Polenšak pri Ptujju. Imamo vedno kaj vesele, pa tudi žalostnih novic nam ne manjka. Veliko noč smo preživeli duhovno prenovljeni. Imeli smo ravno prej duhovne vaje, ki jih je vodil č. g. pater Janez iz Varaždina. — Velika nezdoda je zadela daleč na okoli znanega, vedno veselega in dobrodušnega Marjašovega Tona iz Dolnega brega. Mož je grede proti svojemu domu v nekem klancu tako nesrečno padel, da si je nogo izpahnil in zlomil. Seveda je trebalo zdravniške pomoči in se tudi nekoliko dni sprijazniti z bolniško posteljo. — Pri neki drugi hiši pa je malo manjkalo, da se ni utopila par let stara deklica. Le srečnemu slučaju se je zahvaliti, da so deklico še pravočasno rešili iz mrzle kopeli. — Tudi smrt si je izbrala mlado žrtev novorojenčka Frančka Suena, črevljarja iz Brazovca. Zadnji čas nas je zapustil komandir orožniške postaje g. Kanič in se preselil tja nekje ob Savinjo. Na njegovo mesto smo dobili že drugega. — Tudi toča nas je že obiskala, ki pa zaenkrat še na srečo ni napravila nobene škode. Padala je debela kot koruza, vmes tudi nekaj debelejšje kot lesniki. Ni samo, da je naporno in težko delo nas ubogih kmetov, ampak smo si od sedaj vedno v strahu od raznih vremenskih nesreč, katerih naj nas Bog varuje.

Dobrna pri Celju. Dne 22. aprila smo pokopali Franca Podvršan, po domače Stanenčan. Dopolnil je 74 let. Bil je eden izmed ustanoviteljev tukajšnje požarne brambce. Bil je tudi odločno krščanski mož in dolgoleten naročnik »Slovenskega Gospodarja«. Kako priljubljen je bil, je pokazal njegov veličasten pogreb. Naj mu bo Bog obilni plačnik za vsa njegova dobra dela. Pogrebeli so zbrali na dan pogreba 105 Din za dijaško semenišče, katerim se tem potom najtopleje zahvaljujemo.

Sladkagora. Pretresljiv prizor mo videli v terek po veliki noči. Ravno smo bili na pokopališču ob 8. uri, ko začne nam nasproti goreti pri našem uglednem cerkvenem ključarju Majcenu. Svinjski hlev s svinjami vred in hiša sta do tal pogorela, z velikim naporom so rešili hlev za govejo živino in kozolec. — Sreča, da je bilo mirno vreme. Pa še navzlic temu je veter do vasi Sladkagora prinašal ogorke. Vidi se, kako silno nam je potreben vodovod. V slučaju požara smo na Sladkigori brez pomoči. Gospodar Franc Dobnik je tako opečen, da so ga morali prepeljati v bolnico.

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Dne 4. maja bo 30 let, kar je prisegel za župana naš spoštovani Ivan Roškar in od tedaj nepretrgoma županuje in gospodari v lepi vasi Rajnkovci. Jubilant je rodom iz Gomilšekove fare in se je semkaj priženil leta 1895. Tukaj so ga sprejeli prosvetni delavci v svojo sredo ter ga kmalu vidimo nastopiti kot igralca v stari italijanci pri Frležu. Potem je bil več let načelnik krajevnega šolskega odbora, blagajnik naše

ugledne posojilnice, cerkveni ključar, načelnik cerkvenega konkurenčnega odbora, ki je posebno sedaj pri stavi novega kozolca mu dal posebno veliko druda. Nam je dolžnost, da štejemo g. Roškarja med častne župane in tudi njegov list čestita jubilarju, ker si je pridobil izrednih zaslug za celo faro. Tudi mi farani mu želimo še veliko let, da bi nam zdrav in čil načeloval. Bog živi!

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Dne 22. tega meseca se je ponesrečila g. Katarina Žerak, sivilja in posestnica v Cerovcu. Šla je po stopnicah in se ji je sopsrnilo. Pri padcu si je težko poškodovala desno roko. Zdravniške pomoči si je morala iskati v celjski javni bolnici. Nesreča pač nikdar ne počiva. Pripomnimo še, da se je pred nedavnim časom zgodila pri isti hiši slična nesreča. Namreč stara hišna gospodinja je šla po svojih opravkih na podstrešje. Padla je s podstrešja v vežo. Zlomila si je ključnico in hrbenico ter zraven še zadobila tudi notranje telesne poškodbe. Sicer je za bila vsled starosti poprej slabotna. Sedaj je pač malo upanja, da bo popolnoma okrevala. — Dne 21. aprila je nekdo nadeval vrečo slame ter jo vrgel gorečo na slamnato streho na skeden g. Franca Čebularja, gostilničarja in posestni-

ka v Sp. Sečovem. Nesrečo je pravočasno opazil domači fant in nato se je posrečilo, da so ogenj pogasili. O storilcu še ni sledu. — Dne 25. aprila nas je posečil aeroplan tovarne mila Zlatorog iz Maribora. Sedel je v Rajnkovcu ob Sotli blizu starega škrablečovega mlina. Ljudje so se v množicah zbirali okrog njega. Prilatel je okoli 2. ure popoldne, odletel pa okrog 7. ure zvečer. Ta prvi poset na naših tleh je pač zbudil tukaj veliko pozornost.

Sv. Lenart nad Laškem. Nedavno sta prišli proti večeru k tukajšnjemu posestniku Valentinu Paulin dve ženski z malim otrokom. Prosili sta za prenočišče. Ko se je domača gospodinja odstranila iz sobe, da bi jima preskrbela ležišče, ste jo popihali iz sobe tudi obe ženski, pustivši na postelji malega otroka. Za ženskama sedaj poizvedujejo.

Kdor si želi cene in dobre obleke naj se oglasi v konfekcijski in modni trgovini

ŽIGA WEISS

Celje-Gaberje 591 I

Velikonočno obdarovanje narečnikov „Našega doma“.

Izrečani so bili: Ivan Ridl, Libelice, blago za moško obleko. Bralno društvo Ribnica na Pohorju, koža podplato. Bergant Ludovik, Sv. Lenart nad Škofjo Loko, p. Selca, moška srajca. Schöndorfer Minka, Stari trg, pošia Slovenjgradec, zavoj domače apoteke. Dekliška zveza Sv. Križ pri Rogaški Slatini, blago za žensko obleko. Sterman Janez, Ivanjkovci pri Ormožu, moška srajca. Greifoner Franc, Slivnica pri Mariboru, moški klobuk. Zagar Franc, Sv. Peter v Savinjski dolini, poljedelsko orodje. — **Karl May IV. zvozek Križem go Jutrovem** so zadeli: Stuhec Valentin, Sv. Jurij ob Ščavnici. Hriberšek Marija, St. Ilj pri Velenju. Cukjati Marija, Sv. Marko, Trbovlje II. Grahek Neža, Petrova vas 7, Črno. Melj. Jošove Leopold, Braslovča. Kranjc Marko, Vitanje pri Celju. Lorber Julijana, Kaniža 25, p. Pesnica. Mivšek Franc, Ceste 39, p. Dolnji Logatec. Novak Jožef, Banovci 18, p. Križevci pri Ljutomeru. Piki Mici, Griže pri Celju. — **Slomškovo sliko** so zadeli: Žolnir Martin, Lopata, Celje. Janžekovič Filip, Cvetkovi pri Veliki Nedelji. Volavc Matija, Frankolovo. Vojnik Horvat Jožef, Sv. Pavel pri Preboldu. Forjan Stefan, Lipovci, p. Beltinci. Finžgar Ivan pri Lovro Zagar, p. Lesce pri Bledu. Eržen Franc, Sv. Trojica v Slov. goricah. Blenkuš A., učitelj, Trava, p. Draga. Sinkovič Franc, Vrenska gorca 3, p. Buče. Šribar Ivan, Nemška vas, p. Krško. Starc Jernej, Jercka 29, p. Bohinjska Bistrica. Cintauer Jurij, pivovarna Tschelligi, Maribor. Kroflič Franc, Male dole, Vojnik. Slana Matija, Godemarci 25, Mala Nedelja. Zimič Franc, Drvanja, Sv. Benedikt v Slov. goricah. Gramc Franc, Gazi-

ca, p. Cerklje pri Krki. Plesnik Vinko, Skorno, Šmartno ob Paki. Krajnc Jožef, Črmljenšak, Sv. Lenart v Slov. goricah. Rimerc Marija, Novi Vođmat, p. Moste pri Ljubljani. Kovačič Alojzija, Pobrežje, Maribor. Krumpačnik Anton, Dolšuha, Rečica ob Savinji. Kranjc Ivan, Dramlje pri Celju. Tepež Marija, Ljubčna pri Celju. Stern Ana, učiteljica, Fram. Stritar Jože, Velike Lašče. Novak Josip, Sv. Peter pod Sv. gorami. Krivograd Peter, Dobirje, Guštanj. Katoliško izobraževalno društvo Ihan, p. Domžale. Cankar Janez, Dvor, Polhovgradec. Povže Franc, Brnca, Dol pri Hrastniku. Keček Andrej, Pavlovci, p. Ormož. Štraki Fr., Police, p. Gornja Radgona. Vilčnik Terezija, Dornova, p. Moškanjci. Uranjek Barbika, Gornja Ponikva, p. Zalec. Tofant Martin, Vrhe, p. Teharje-Store. Osonkar Ivan, St. Ilj pod Turjakom, p. Mislinje. Irman Ivanka, Loke, p. Mozirje. Erjavšek Franc, Stahovica, p. Kamnik. Berlogar Jakob, Brložnik, St. Jurij pod Kumom. Hladnik Peter, Petkovec, p. Rovt pri Logatcu. Karl Gradišnik, Sv. Lenart nad Laškem. Mlinarič Alojzija, Neraple, p. Ptujška gora. Marija Antonič, Hajdina pri Ptujju. Matej Marija, Irjep, Rogaška Slatina. Marica Zelenkova, Hajdina pri Ptujju. Pečovnik Anton, Lučka vas, Lupe pri Ljubnem. Leinar Angela, Stari grad, Kamnik. Adamič Jožef, Mele, Slatina Radenci. Dremšak Helena, Laško 44. — Darove homo tekom tedna razposlali. Samo izobraževalno društvo Ribnica na Pohorju in pa Greifoner Franc naj pridejo po darove. — Društva naj potem doma med svojimi člani zopet napravijo žrebanje, kdo da bo dobil.

Na veke, amen! V nekem deškem zavodu je bila navada, da je dečke hodil vsako jutro buditi sluga s pozdravom: »Hvaljen Jezus« in dečki so morali odgovoriti: »Na veke, amen!« — Nekoč pa je eden zaspal in ko ga pride sluga drugič buditi, se zadere nad njim: »No kako dolgo pa bodeš ti spal?« — Deček, ki se je ravno zbudil, naglo odgovori: »Na veke, amen!«

Očetovo premišljevanje. Pijanec govori sam pri sebi: »Imam še 30 Din. Zdaj ne vem, ali bi kupil sinu hlače ali hčerki jankico; pa nastal bi med njima prepir, ko bi eden kaj dobil, drugi pa ničesar. Nič, najbolje, da denar zapijem!«

Kako visoko je segala voda. »Dovolite, je li segala voda ob zadnji povodnji res tako visoko?« — »Pravzaprav ne! Glejte, le do tod je stala; a otroci so mi počekali pisanje tu spodaj in ga zamazali. Zato sem zapisal višino sem gori — zdaj pa otroci ne morejo doseči!«